

Brødkorn og Foderemner, er der en vis Konsekvens i under en Importregulering at lade Brødkornsimpporten faa en vis Præferencestilling.

Paa den anden Side bør Ordningens Effektivitet sikres derved, at Produkter, der kan erstatte Korn og Kornvarer, om fornødent skal kunne inddrages under Ordningen, saaledes som foreslaaet i Indstillingen.

Kornordningens Pengemidler bør holdes udenfor Statskassen, men Forvaltningen bør selvfølgelig være underkastet den for Statsinstitutioner sædvanlige Revision og Kontrol. Administrationsudgifterne maa afholdes af Ordningen selv. De Pengemidler, der iøvrigt maatte blive til Raadighed ved Kornordningen, bør fordeles saaledes, at de fortrinsvis overføres til de Landbrugere, der sædvanlig er henvist til at købe Korn o. a. Fodermidler. Da Formaålet med Ordningen jo fremfor alt er at sikre den indenlandske Avl mod ukontrolleret Konkurrence fra Udlandet, skønnes det ikke rimeligt, at Ordningen skal komme de Brugere til Skade, som for at opretholde deres Bedrift i rimeligt Omfang nødvendigvis maa købe Korn.

Forudsætningen for nærværende Indstilling om Kornordning er den, at det Forslag til *Svineproduktionens* Regulering, hvorom der opnaaedes Enighed paa Landbrugsministerens Møde den 18. August d. A. med Landbrugsraadets Præsidium, Bestyrelsen for De samvirkende Andelsslagterier og Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg, ikke i sin endelige Udformning ændres til Skade for det mindre Landbrug, idet dette i særlig Grad er kornkøbende.

2. Om Produktionen af Kvæg og Kød.

Eksporten af Kvæg og Kød regnes normalt at ville aftage 40 pCt. af det Antal Kreaturer, der hvert Aar skulde afsættes fra Besætningerne; da denne Eksport i de sidste Aar er gaaet meget stærkt tilbage, er der sket en Overfyldning af Hjemmemarkedet, hvorved Kvæg- og Kødpriserne er blevet trykket længere ned end Priserne paa noget andet Landbrugsprodukt, ja utvivlsomt længere ned end Prisen paa nogetsomhelst andet Produkt her i Landet.

Kommissionen er enig i, at den heldigste Udgang paa denne uholdbare Stilling vilde være en Forøgelse af Eksporten, men man er klar over, at dette for Tiden støder paa overordentlig store Vanskeligheder. Da der formentlig vil blive gjort, hvad der kan gøres for at fremme Eksporten af Kvæg og Kød, ogsaa i Form af Konserves, og da Spørgsmaalet om eventuelle Byttemarkeder med andre Lande, hvori Kvæg og Kød indgaar som Udvekslingsobjekt, formentlig ligeledes er Genstand for fortsat Opmærksomhed, skal Kommissionen ikke stille Forslag om disse Forhold.

Skal taalelige Tilstande tilvejebringes for Kødproducenterne, maa en Regulering af Afsætningen paa Hjemmemarkedet tilvejebringes. Man er imidlertid klar over, at en egentlig Løsning paa Spørgsmaalet kun naas, naar en vis Ligevægt mellem Efterspørgselen og det meget store Udbud er tilvejebragt. Den Vej, der bør betrædes, maa da være den, at skaffe en Del af Udbudet tilside paa unormal Maade, dels ved Destruktion og dels ved Uddeling af Kød til Folk, der ellers ikke optræder som effektive Købere af Kød, særlig Arbejdsløse, og dette i et saadant Omfang, at en vis Reduktion af Besætningerne efterhaanden opnaas.

Her spiller imidlertid to Forhold af Vigtighed ind i Overvejelserne:

1. Hensynet til de særlig kvægfedende Egne, ikke mindst i Sønderjylland, der kun gennem Opdræt af Fedekvæg har Mulighed for at omsætte det Grovfoder, de avler paa deres Jorder. Denne Del af Kvægproduktionen kan altsaa ikke formindskes,